

Jilet Gibiydi Gidişin

– GürhanGürses · 17 Ocak 2015

jilet gibiydi gidişin, öyle keskindi ki
sana kesik oldum boylu boyunca
etim görünüyordu bakınca
tuzu basınca canımı yakınca
anlıyordum dönmemek üzere gittiğini
buzdan beterdi gidişin, bıçaktan keskindi
jiletten çelikti, kesigi yeterdi
değseydi tenime eğer derinden iz bırakacaktı
oyza ruhuma değdi, onulmaz yaralar açtı
yarık yarık oldu canım döküldü kap kaçak
aşkın oldu bana kaçak
inceden inceye aktı kanım
tuz bastım dursun diye üstüne
damarıma mahkum ettim
duvarıma resmettim seni
dağladım kabuk bağlasın diye yüreğimi
ağladım çabuk iyileşsin diye yaram
acı üstüne acı Rabbim, acı yok mu bunun ilacı
sana el açmış dua ediyor bahtı karam
jilet gibiydi gidişin, öyle tesirliydi ki
bileylenmişti ayrılık taşıyla, keskindi
tek ruhumda kaldı izi derin mi derindi
bir yara gibi durdu ruhumda gidişin,
süsüm oldu, bende sana ait olan tek şeydi
yaramdın iyileşmeyecek olan hoş ya, şifa isteyen kimdi
kanayan kimdi geceleri, gelip giden niceleri
heceleri kelimeleri sıraya dizeni
sensiz söveni, düzeni yıkanı, döveni dizini
feryat edeni, isyan...
nisyana düşeni, yarasını eşeni, yere düşeni...
aşk dileyeni, insan...
jilet gibiydi gidişin bir bez parçasını ortadan ikiye keser gibi
bir kağıt parçasını ayırır gibi
bir can parçasını paramparça eder gibi sol yanından
kaç çizik attım ruhuma kaç ezik dizem oldu sana

şairliğe soyundum utana sıkıla
yazarlıęa meylettim ukala ukala
tek sermayem sensin bu uğrařta
aklımın her karışında bu aşk yarışında
sen varsın hep ömrümün akışında
sen git bana yana yakıla!
düşme bir daha akla, kendini sakla
soruyorum ne hakla, kendini bende akla
jilet gibiydi gidişin ben tek koyuřun
beni zorluyor illa yok oluřun
en güzeli yine de var oluřun